బామ్మగారి బొంబే యాత్ర

డాక్టర్ పి.వి.రమణ

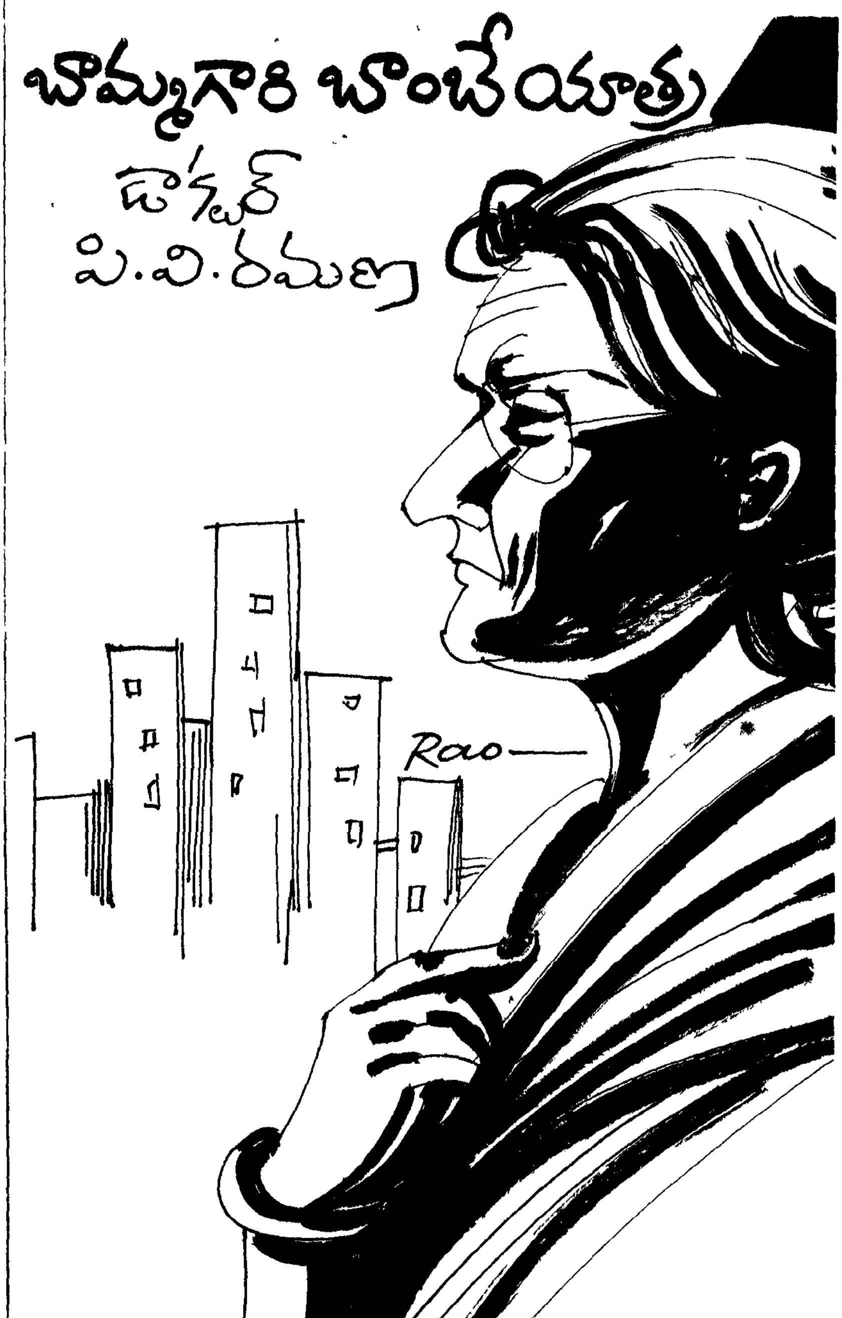

అంతకు మునుపు దాకా స్వర్గదామంగా, సకలార్థక సాధకానికి పరమ క్షేత్రంగా కన్పించిన ఆ చిన్ని పట్టణం, ఇప్పుడు బోసి బోసిగా, నాసినాసిగా కన్పించసాగింధి బామ్మగారికి కేవలం కన్పించటమే కాదు, ఆ చిన్ని పట్టణంలో కాలు బయటకు పెట్టాలన్నా, కళ్యాణ వేడుకల్లో పాల్గొనాలన్నా ఆమెకు చీదర పుట్టసాగింది వీధి నీళ్ళ పంపుల దగ్గర ఆడతనం మరిచిపోయి అరచుకొనే స్త్రీల అలగాతనం, ఆ అరుపుల కంగాళీ కేళి మోతాదు మించి, జుట్టూ జుట్టూ ఒడిసి పట్టుకొని సాగించే దొమ్మరి ఫైటింగ్‌లూ, ముష్టియుద్ధాలు ముదనష్టపు బూతుకూతలు బామ్మగారికి కంపరం కల్గిస్తున్నాయి 'చీ మురికి సంత' అనుకొనేంత చీదర పుట్టిస్తున్నాయి అయితే ఒకప్పుడు ఈ పెట్రేగిపోయిన బజారు కొట్లాటలే ఒక తెలుగు ఫైటింగ్ సినిమా చూస్తున్నంత సంబరంగా సరదాగా ఉండేది ఆమెకు ఆ సరదాలోనే, ఆ సందడిలోనే తనక్కావాల్సిన రెండు బిందెల మంచినీళ్ళు అతిలాఘవంతో, లౌక్యంతో పట్టుకొచ్చుకొనేది బామ్మగారు పూర్వం ఇప్పుడా లాఘవం చూపాలన్నా, తన గొప్పతనం హెచ్చుతగ్గులు వివరించి తన రెండు బిందెల నీళ్ళూ ఆ గందోళి గుంపు నుండి సాధించుకు తెచ్చుకోవాలన్నా బామ్మగారికి మహారోతగా ఉంది ఏమిటి కారణం? సింపుల్, బామ్మగారు బొంబే పోయొచ్చింది ఉట్టొట్టినే పోయి రావటం కాదు ఆ మహా పట్టణంలో ఉద్యోగం చేసే మనుమడి దగ్గర రెండు నెలలు సకల భోగాలూ అనుభవించి వచ్చింది ఆ మహాపట్టణం కిలు కిలూ దర్శించి వచ్చింది పరామర్శించింది, మాటలా?

బారెడు పొద్దెక్కినా, తెగ బారెడు జనసందోహంతో హోటళ్ళూ, రోడ్లూ కిటకిటమంటున్నా తనకు సంబంధమే లేనట్టు ముసుగుతన్ని తాపీగా కునుకు తీసే రంగనాథం ఇప్పుడు తెలతెలవారక మునుపే త్రుళ్ళిపడి లేస్తున్నాడు ఎవరో తరుము కొస్తున్నట్లు, మరెవరో కొరడాలతో వేధిస్తారన్నట్లు ఆదరాబాదరా కాలకృత్యాలు అయినవని పించుకొన్నాడు బావి దగ్గర స్నానాదికాలు కానిస్తున్నాడు తత్తరపాటుతో ఈ పరుగు పందెంలో ఒక్క క్షణం ఆడదామంటే అతనికి చెప్పలేనంత భయం పీకుతుంది ఒక్క రంగనాదం విషయమే కాదు, ఆ కొంపలో అద్దెకుంటున్న నాలుగైదు కాపరాల వాళ్ళ పోకడా ఇదే తెల్లవారిందాకా తెరిపి లేకుండా తత్వగీతాలు పాడుకొనే రిటైర్డ్ పద్మనాభంగారి నుండి, పసిపిల్లలైనా, పచ్చి బాలింతలైనా ఈ కవాతులోనే తర్ఫీదవుతున్నారు అటూ ఇటూ పొందిక లేకుండా అడ్డదిడ్డంగా అల్లుకుపోయిన ఆ కొంపలో తలా ఒక రెండు గదుల్నాటి అరల్ని ఒక్కో కుటుంబం ఆశ్రయించింది ఆ అరలే వారికి ఇంద్రభవనాలైనా గంధర్వ మందిరాలైనా వీళ్ళందరిది ఒకటే ఆరాటం తెల్లవారే లోపలే ఆ కొంప ఉమ్మడి ప్రాకారంలోని అన్ని పనులూ అయిపోవాలి సమస్తమూ సద్దుమణిగిపోవాలి అప్పుడు గాని వాళ్ళ గుండెలు కుదుట పడవు తొందర తొందరగా పనులు తెముల్చుకోవాలన్న ఆరాటంలో ఒకరి కొకరు పోటీ పడటం, క్యూల మధ్య దూరిపోవటం తప్పని సరైంది ఈ కుటుంబాల వారందరికీ కారణం? ఈ అందరి ఉపయోగార్థం ఉన్నది ఒకే బావి, ఒకే బాత్‌రూం, ఒకే లెట్రిన్, మరో బాత్‌రూం, లెట్రిన్ ఉన్నాయి గాని, అవి బామ్మగారి స్పెషల్ కన్సెషన్ చూడటానికి వీలు లేనివే అయినా, ఆ కాపురాల పిల్ల వెదవలు అప్పుడప్పుడూ దొంగ దొంగగా ఆ స్పెషల్స్‌లోకి అడుగు పెట్టటం కద్దు ఈ వ్యవహారం పసిగట్టిన బామ్మగారు ఏకంగా అన్ని కాపురాల పై శాపనార్థ శరగోపాలు పెట్టి, తన స్పెషల్స్‌కు తాళాలు బిగించింది అసలింతే కాదు తెల్లవారిందంటే చివరకు మగవాళ్ళు గూడా ఎవరి గదుల్లో వాళ్ళు బందీలైపోయి దొంగల్లా గడపటం, మాటలు మానేసి గుసగుసలాడటం ఒక అలవాటుగా మారింది ఇటీవల, ఏమిటి వీరికి అవస్థ? బామ్మగారు బొంబై

పోయొచ్చింది

ఇదుగో ఈ బొంబై పోయొచ్చిన నాట్నుండి ఆ కొంపలోని మగపురుగు లందరికి ముప్పు ముంచుకొచ్చింది పెద్దగా అందామన్నా, నచ్చినవి తిందామన్నా వారికి చచ్చే భయం పట్టుకుంది తమ మగవాళ్ళు ఇట్లా పురుషత్వం కోల్పోయినట్లు ప్రవర్తించటం, దిక్కుమాలిన నంగి బ్రతుకు గడపటం ఆడవాళ్ళకు చచ్చేంత తలవంపులుగా ఉంది ఏమిటి మీరు? ఒక్క ఆడదానికి, అందునా వయసుమీరిన ఆడదానికి దడిచి ఈ అజ్ఞాత జీవితం గడపటం అసహ్యంగా లేదూ మీకు? మీరందరూ కలిసి ఆమెను అదుపులో పెట్టలేరూ? ఇంత అసమర్థతా మీకు?' ఇవీ ఆడవాళ్ళు నిరంతరం తమ తమ గదుల్లో వొదిగిన మగవారిని ప్రశ్నించే ప్రశ్నలు

ఆవిడకు దడిచికాదు అవిడ రాకాసి నోటికి ఇది మగవారి నంగి నంగి జవాబు ఈ నత్తి నత్తి జవాబుతో నిట్టూర్పులిడిచే ఆడవారు ఏమిటీ బామ్మగారి ఈ తడాఖా? అద్దెకుండే ఈ కుటుంబాలకి హడలూను? ఇది సింపులే ఆవిడగారు ఇటీవల బొంబే వెళ్లొచ్చింది వెళ్లొస్తే ఏమిటయ్యా, ముష్టి పొస్సుకార్లు అంతకంటే ఎక్కువే పోయొస్తుంది తలుచుకుంటే. ఈగలూ, దోమలూ గూడా పోయొస్తాయి ఆవిడ ఘనతేమిటి? అంటూ ఆ కొంపలోనే అద్దెకుంటున్న ఓ అభ్యుదయవాద బ్రహ్మచారి రామాచారి ఆవేశంగా ప్రశ్నిస్తే ఆ ఘనత మా బ్రతుకుల్ని అవస్థ పెట్టేదేకాని, మాటల్తో

ముక్తి

మనిషికి ఎన్ని బాధలున్నా
రేపు మీద ఆశే మనసుకు శాంతి
చుట్టూ ఎంత చీకటి వున్నా
చిరు దీపం వుంటేచాలు యింటికి కాంతి
సమాజం ఎంత కుళ్ళి పోతున్నా
వ్యక్తి శీలాన్ని కోల్పోక పోతేనే దేశానికి ముక్తి

–కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

బామ్మగారి బాంబే యాత్ర

చెప్పేదికాదు నాయనా, అయినా నీవు వంటరివాడివి, ఇందులో సాధకబాదకాలు నీకు తెలియవు' అంటూ బోధనలు సాగిస్తారు ఆ కుటుంబాల పురుషపుంగవులు

ఈ కొంప గాక పోతే మరో కొంపే దొరకదా? ఇంత సిగ్గుతో, బయంతో ఇక్కడ మ్రగ్గటం దేనికి?" అంటూ విసిగిపోయిన ఆడవాళ్ళు వారి వారి మగవారిపై విరుచుకు పడుతుండటం, సదరు మగవాళ్ళు మహా వేదాంతుల్లా తిట్టేదెవరూ, పడేదెవరు?' అన్న ధోరణిలో బిక్క చూపుల్తో పిచ్చి నవ్వులు నిశ్శబ్దంగా నవ్వటం, ఆ నవ్వులు ఆడవాళ్ళకి మరింత అసహనాన్ని పెంచటం అలవాటైపోతున్నది ఆబగా, ఆరాటంగా ఏ అర్ధరాత్రో పిల్లిలా దగ్గరకు చేరిన మగవాళ్ళను 'ఇందుక్కూడా భయమేనా?పిల్లల్ని కనటానికీ, పెంచటానికి భయపడే ఈ కర్మేమిటండీ మీకు? మరో కొంప చూసేపాటి తెగువ, స్తోమత లేవా మీకు? అసలెందుకండీ,ఆవిడంటే మీకి భయం అంటూ ఆడవారు చీదరించుకోవటం, చిర్రు బుర్రులాడటం చూసి మగాళ్ళకు తలకొట్టేసినంత అవమానమనిపించేది కనీసం ఇంటి ఆడవాళ్ళను సైతం ఊరడించుకోలేక, అటమటలాడిపొయ్యే తమ చాతకానితనానికి తమలో తామే కుమిలిపోసాగారు ఈ కుమిలిపోవటానికి, కుక్కిన పేనుల్లా గదుల్లో పడి ఉండడానికి అసలు కారణం బామ్మగారి బాంబే యాత్రేనన్న విషయం వారికి రూఢిపడిపోయింది ఆ యాత్ర ముగించుకుని ఆమె వచ్చిననాటి నుండి బామ్మగారి మనసూ, నోరూ రెండూ మారిపోయాయి మనసుకు దురుసు, నోటికి పెళుసూ అలవడ్డాయి

తెల్లవారుతున్నకొద్దీ ఈ నోటిదురుసు మరి అధికం కాజాగింది బామ్మగారిలో ఆ పల్చటి స్వచ్ఛ వెలుగుల్లో ఆ చిన్నపట్టణం, ఆ పట్టణంలోని ఆమె అస్తవ్యస్త కొంప కళ్ళముందు కన్పించటం, తాను చూసొచ్చిన బొంబైలోని మహా భవంతులు ఆమె మనోపథంలో తళుక్కుమని మెరిసిపోవటం, ఆ మెరుపుల్లో తన దీనమైన, దయనీయమైన ఇంటిని బేరీజువేసికొని నిట్టూర్పు లిడవటం, ఆ నిట్టూర్పుల్నుండి చిమ్ముకొచ్చే అసంతృప్తి

భవన నిర్మాతల
సంజీవిని
హనుమాన్ బ్రాండ్ సిమెంట్

సాంకేతిక నిపుణుల పరిజ్ఞానముతో అడుగడుగునా పరీక్షించి, ఆధునిక కట్టడములకు మేటిగా తయారు చేయబడిన సాటిలేని సిమెంట్ హనుమాన్ బ్రాండ్ సిమెంట్ కట్టడములు కలకాలము దిట్టముగా, పటిష్ఠంగా నిలవాలంటే ఉపయోగించండి హనుమాన్ బ్రాండ్ సిమెంట్.

సాంకేతిక నిపుణులచే మీ కట్టడములకు అనుకూలముగా తయారు చేయబడిన సిమెంట్ హనుమాన్ బ్రాండ్ సిమెంట్.

ISI

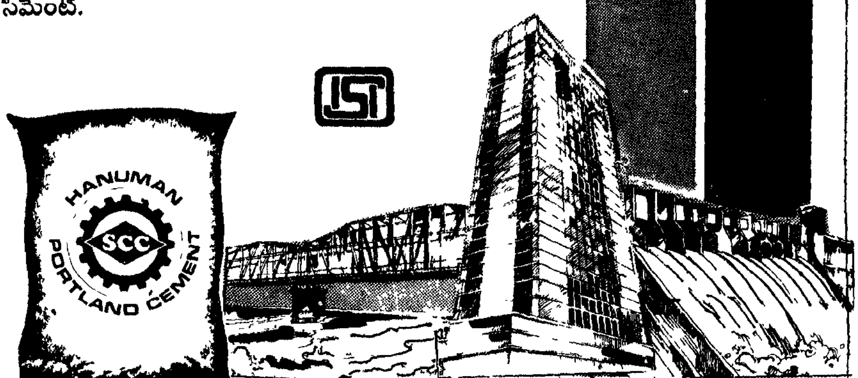

సోమేశ్వర సిమెంట్స్
అండ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్

రిజిష్టర్డ్ ఆఫీసు నెం 6-3-609/15,
ఆనంద్‌నగర్ కాలనీ
ఖైరతాబాద్,
హైదరాబాద్ - 500 004 (అం ప్ర)
ఫోన్ 36347

అగ్నిరవ్వల్ని ఆమె అదుపు చేసుకోలేక పోతున్నది అందుకే ఉగ్రవుడియంగా, ఏ కారణం లేకుండానే ఆమె అందర్నీ విసుక్కోవటం, విపరీతంగా మాట్లాడటం ప్రారంభించింది ప్రదానంగా ఇందుకు గురైంది తన ఇంట్లో ఉంటున్న అద్దె కాపురాల వాళ్ళు తెల్లవారి లేస్తూనే బావి దగ్గర చేరిన వాళ్ళనూ, బాత్రూమ్ క్యూలో ఉన్నవారిని విమర్శలతో ఓ పట్టు పట్టటం ప్రారంభించింది బామ్మగారు

అబ్బబ్బ పాడు సంత దరిద్రపు ఆరాటం , దిక్కుమాలిన జనం ఇదే బొంబైలో అయితే మనుషులిట్లా గుంపుకూడుతారా? వంటగదిలోకే ఝూమ్మంటూ నీళ్లొచ్చి పడతాయి అయినా మంచీ మర్యాదా, ఓ పద్ధతి పాడూ తెలియని మీలాగా, అక్కడ ఇట్లా గుమిగూడతారా? బావి ఉన్నదిగదా అని నీటికోసం ఒకటే దేబిరింపు తొలగండి తొలగండి, బొంబై నుండి వచ్చిన మరునాటి ఉదయమే, తన ఇంట్లో బావి దగ్గర చేరిన అద్దె కాపురాలను, అందునా పిల్లా పీచూ, ఆడా, మగా అంతరం లేకుండా విసురుగా వడ్డించిన అష్టోత్తర శాపనార్థాలు ఇవి నివ్వెరపోయి, నిలువు గుడ్లేసుకొని చూస్తున్న మగవారిని తెమలరేం ఇక,

తెల్లవారితే చాలు అన్నీ దేబిరింపులే అంటూ మరోమారు జాడించింది బిక్క చచ్చిపోయి తమ తమ బాగాల్లోకి వెళ్ళిపోయారు మగవారు నోట మాట స్తంభించిన ఆడవారు బామ్మగారికి అడ్డు తొలగి, బావి దూరంగా జరిగి నోరెళ్ళబెట్టి చూస్తూ ఉండిపోయారు తాపీగా స్నానాదికాలు ముగించుకుని, అనవసరంగా బావి చెప్టా శుభ్రంచేసి గునుసుకుంటూ లోనికెళ్లింది బామ్మగారు ఇదిగో

ఈ కొత్త అనుభవంతో ఆడవాళ్ళు దిమ్మెరపోయారు మగవాళ్ళు బెంబేలెత్తిపోయారు ఈ మహాతల్లి ఆగ్రహం ఎవరి మీదనో అర్థంగాక జుట్టు పీక్కున్నారు అందరూ గుమికూడి ఎప్పుడూ అయినదానికీ కానిదానికీ అనవసరంగా తమను తిట్టే తల్లిదండ్రులు ఇట్లా బామ్మగారి తిట్లకు వణికిపోవటం పిల్లలకు మాత్రం వింతగానూ వినోదంగానూ ఉంది, భయపడే తండ్రుల్ని ఇంకా చూడాలని ఉంది వాళ్లకు

మరో రోజు ఉదయం , లో నుండి వస్తూనే ఉమ్మడి బావి ముందు బండమీద కూర్చుని అక్కడ చేరిన కుటుంబ సమూహాలకు తన బొంబాయి ముచ్చట్లు హరికథలా అభినయించి మరీ చెప్పసాగింది పనులు ఆగిపోయి డీలాపడిపోయి, మొగమాటంకొద్దీ వింటున్న ఆడామగా అందర్నీ చూసి మరింత ఉత్సాహం ఉధృతం చేసుకుని , పరాగ్గా ఉన్న వాళ్లను వినమని మరీ గద్దించి తన బొంబాయి అనుభవాలన్నీ ఏకరువుపెట్టింది బామ్మగారు తాను ఎంతో పెట్టి పుట్టబట్టి, పుణ్యమేదో కట్టుకోబట్టి తనకా బొంబాయి దర్శన బాగ్యం లభించిందని బామ్మగారు తనను కీర్తించుకొంది మరింత రెచ్చిపోయి బొంబాయి వెళ్లిరాని వారి బ్రతుకు బ్రతుకే కాదంది వారి జీవితం అశుద్ధం వంటిదంది ఇంకా ఎన్నో అంది అయితే ఈ మాటలన్నీ బలవంతంగా భరించిన ఆడామగా అందరి మనసు కలుక్కుమంది ఆడవారికైతే కన్నీళ్ల పర్యంతమైంది

అదిగో, ఆనాటి నుండి తెల్లవారుతుందంటే భయం, బామ్మగారి శాపనార్థాలన్నీ తినాలి, ఉబుసుపోని ఉపన్యాసాలన్నీ వినాలి ఈ భయంతో నే తెల్లవారక ముందే ఏదో దెయ్యం నీడ వెంటాడుతున్నట్లు అద్దె కుటుంబాల ఆడామగా అందరూ అన్ని కాలకృత్యాలూ ముగించు కుంటున్నారు ఆత్రంతో తెల్లవారు తుందనగానే తమ తమ వాటాల తలుపులు బిగించుకొంటున్నారు

అయితే బ్రహ్మచారి రామాచారి మాత్రం తన ప్రాతః కార్యక్రమాలేవీ సమయానుకూలంగా మార్చుకోలేదు ధీమాగా తెల్లవారిం తర్వాతే స్నానం చేసేవాడు ఉగ్రరూపంతో ఉన్న బామ్మగారి వేపు నిర్లక్ష్యంగా చూసేవాడు నీవెంత నీ బొంబాయెంత అన్నట్లు చూసేవాడు, ఇది బామ్మగారికి భరించరానిదిగా ఉండేది భంగపాటు కల్గించేదిగా ఉండేది

ఏం నాయనా! ఇప్పుడా తీరింది తగుదునమ్మా అంటూ నా స్నానానికడ్డు తగుల్తున్నావ్, నీవిచ్చే ముష్టి అద్దెకు బావి అంతా తోడే స్నానం చేయాలా? ఇంత సదుపాయం ఉంటే బొంబైలో అద్దె ఎంత వసూలు చేస్తారో తెలుసా?' బామ్మగారు కస్సుమంది

'అవును, బాంబేలో అద్దె ఎక్కువే, కానైతే అందుకు తగ్గ సదుపాయాలనేకం ఇట్లా ఒక బావికోసం, బాత్రూం కోసం, లెట్రిన్ కోసం నాలుగిళ్ల వాళ్ళు తొక్కిసలాడుకోవటం అక్కడ ఉండదు అది మీరూ గుర్తించాలి నింపాదిగా బామ్మగారిని చూస్తూ చెప్పాడు రామాచారి

ఓ యబ్బో పెద్ద చెప్పొచ్చావ్, పెద్ద బొంబాయి సొంతం చూసొచ్చినట్లు, నీవనే అన్ని వసతులు సమకూరిస్తే ఆ అద్దె ఎవరిస్తారు? నీవిస్తావా?

అసలిక్కడ వసతులేమున్నాయి సత్రంలో బ్రతికినట్లు అన్నీ చంపుకుని ఉంటున్నాం అవసరమైనా రాత్రిపూట లైటు వెయ్యరాదు గోడకు మేకులు కొట్టరాదు బంధువులు, స్నేహితులు రాకూడదు, ఇంట్లో పొగ పెట్టకూడదు పెద్దగా మాట్లాడకూడదు అసలు నవ్వకూడదు ఏమిటండీ, రాజ్యాంగంలో కూడా లేని ఇన్ని నిర్బంధాలు, నిబంధనలూను మనిషన్నవాడు ఈ ఇంట్లో ఉండగలుగుతాడా? ఉన్నా సంసారం చేయగలుగుతాడా? ఉద్వేగంగా అన్నాడు రామాచారి బామ్మగారు విరుచుకుపడుతూ అంది

నిన్నగాక మొన్న పుట్టావ్, ఎన్ని మాటలన్నావ్? తప్పు అసలు నాది నీవంటి వాడికి ఇల్లు అద్దెకివ్వటం నా ఇంటికే వంకలు పెడుతున్నావ్ తక్షణం ఖాళీచేయి లేకపోతే మర్యాదుండదు

మేమూ అంత చేతకాక ఏం లేం, ఈ ముష్టి కొంపపాటి వేరే ఇల్లు దొరక్కపోదు

ఏమన్నావ్ ముష్టి కొంపా? నీవంటి అప్రాచ్యపు శుంఠకి ఇల్లిచ్చినందుకు నాకు తగ్గ శాస్తే జరిగింది అసలు నీ వంశమేమిటో, మంచీ మర్యాదలేమిటో తెల్సుకోకుండా నెత్తికి తెచ్చుకున్నాను నీ వంటి పోకిరి వెధవలు ' ఊగిపోతున్నది బామ్మగారు

ఆపండి, మాటలంటే మర్యాదుండదు ఏదో వయసులో పెద్దవారని సహిస్తుంటే అదుపు తప్పుతున్నారు చచ్చే వయసొచ్చినా సహనం రాని జన్మెందుకు?

ఓ యమ్మో ఓ యమ్మో , ఎంతలేసి మాటలంటున్నాడు, వీడికి ఇహపరాల్లో పుట్టగతులుండవ్, కౌరవాది నరకాల్లో పడి నీలుగుతాడు, నాయనా నీవు తక్షణం ఖాళీ చేయి, ఈ క్షణమే ఖాళీ చెయ్యి నీ మొహం చూస్తే ఈ ఇంటికి కూడా శని చుట్టుకొంటుంది నాయనా నన్నేడిపించకు బామ్మగారు పూనకం పట్టినట్లు ఊగిపోతూనే చతికిలపడింది బావి చప్టా మీద విసురుగా బయటకు నెళ్లిపోయాడు రామాచారి

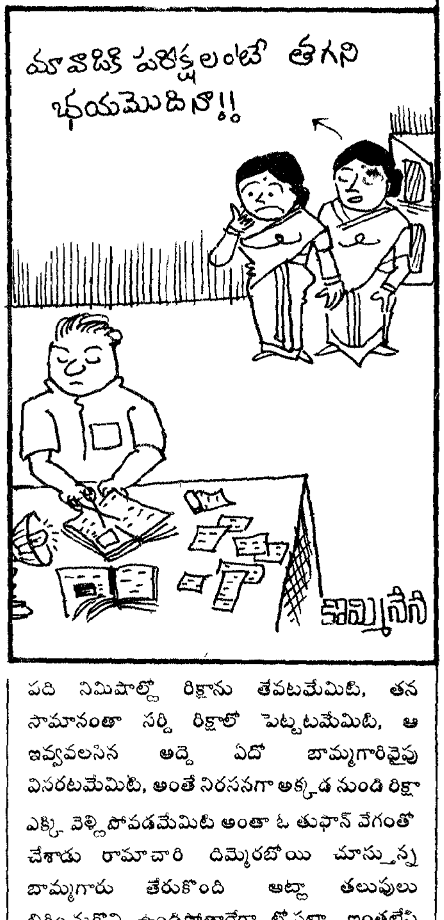

పది నిమిషాల్లో రిక్షాను తేవటమేమిటి, తన సామానంతా సర్ది రిక్షాలో పెట్టటమేమిటి, ఆ ఇవ్వవలసిన అద్దె ఏదో బామ్మగారివైపు విసరటమేమిటి, అంతే నిరసనగా అక్కడ నుండి రిక్షా ఎక్కి వెళ్లిపోవడమేమిటి అంతా ఓ తుఫాన్ వేగంతో చేశాడు రామాచారి దిమ్మెరబోయి చూస్తున్న బామ్మగారు తేరుకొంది అట్లా తలుపులు బిగించుకొని ఉండిపోతారేరా లోపలా ఇంతలేసి మాటలు ఆ ఎల్ల వెదవ అంటుంటే ఒక్కడూ బయటకొచ్చి వాణ్ణడ్డుకోరేం? ఇంత చచ్చి బ్రతుకుతారేం? ఆయా వాటాల వైపు అదిక్షేపంగా చూసి, ఆక్షేపణగా ఆరోపణలు చేసింది బామ్మగారు, ఎవరూ ఎంతకీ తలుపులు తీయకపోవటం గమనించిఅందర్నీ శాపనార్థాలు పెట్టింది

ఈ వేమన పద్యాలు

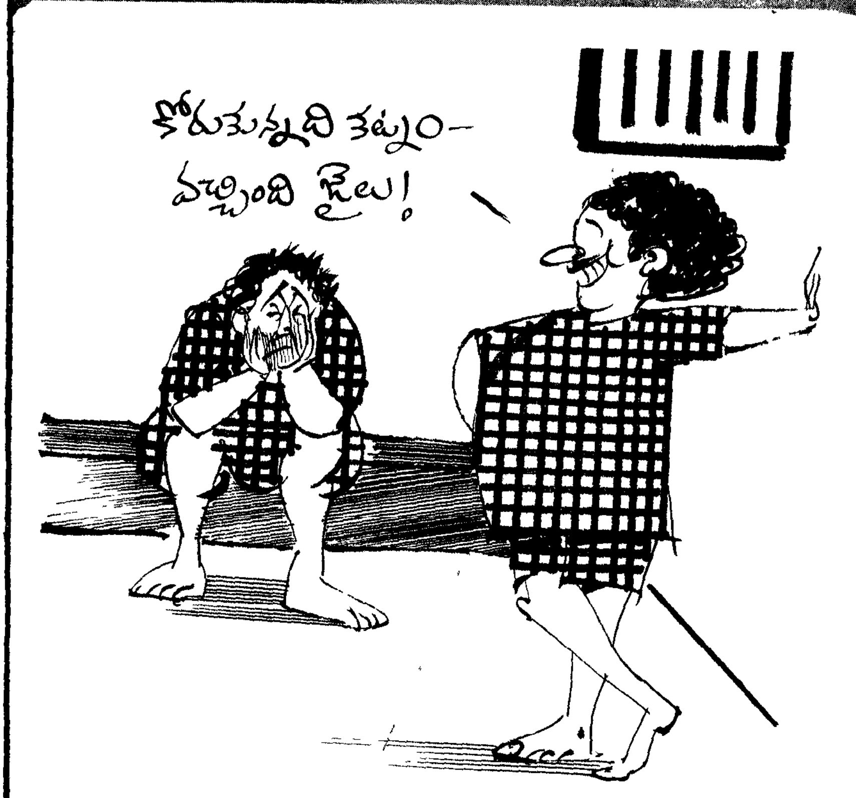

రానిది కోరిన రాదది
రానున్నది కోర కున్న రానే వచ్చున్
తానెంత చింత జేసిన
కానున్నది కాకపోదు గదరా వేమ

ఈ తంతంతా తమ తమ గదుల్లో ఉండి నిశ్శబ్దంగా గమనిస్తున్న పిన్నా పెద్దా అందరూ గప్‌చిప్‌గా పొంగిపోయారు ఈ దెబ్బతో బామ్మగారి అహానికి సమాదే అనుకొన్నారు ఆవిడ బొంబాయి

కొమ్ములకు ఇహ దమ్ములుండవనుకొన్నారు రామాచారిని ఆడవారైతే 'ఔరా' అని కీర్తించారు మనసులో

కాలం గడిచేన కొద్దీ అందరి ఆశలు, అంచనాలూ తారుమారు జేస్తూ బామ్మగారు మరింత పెట్రేగిపోయారు ఆ ఇల్లే తప్ప మరో దిక్కు లేదనుకొన్న వారు మరింత కుమిలిపోయారు బామ్మగారి నోటి ఆగడాలు హద్దు మీరటంతోనూ, ఆమెగారి బొంబాయి అనుభవ ప్రేలాపనలు అదుపు మీరటంతోనూ, పాపం అద్దెదారు లందరికీ

బామ్మగారి బొంబే యాత్ర

తెల్లవారు తుందంటే భయంతో గుండెలదిరేవి ఇదంతా తన బొంబే యాత్ర ప్రభావమే ననుకొన్న బామ్మగారి మనసు పొంగేది తత్వగీతాలు పాడుకొనే రిటైర్డ్ పద్మనాబంగారికి ఆమె పట్ల ఏదో జాలి బావం కలిగి ఆమెకు జ్ఞానోపదేశం చేయాలనుకొన్నారు తెల్లవారినా, నిర్భయంగా బయటకొచ్చి బామ్మగారి ముందు నిలబడి –

తల్లీ ఈ జీవిత చరమ సంధ్యలో ఎందుకమ్మ ఇంత మౌఢ్యంగా ప్రవర్తిస్తావ్ జీవన మృత్యు తీరాల మధ్య వచ్చే ఆటుపోటు మన తాపత్రయానికి, అహంకారానికీ అనుబవాలేనమ్మా పడగలెత్తి బుసగొట్టే అహంకారాన్ని అదుపులో పెట్టుకొందే ఆత్మచింతన రాదమ్మా ఆ చింతన రానిదే ముక్తి రాదు తల్లీ ఇప్పటికైనా ఈ లౌకిక లంపటాలకు దాసోహమనక, ఆత్మవివేక స్పృహతో దైవానికి దగ్గరకా తల్లీ అంటూ సాంత్వన వచనాలతో హిత బోధ చేశారు పద్మనాభంగారు

ఆమెలో ఈ మాటలు ఏ మార్పునూ తీసుకు రాకపోగా పద్మనాభంగారినే చచ్చు వేదాంతం చెప్పకు అంటూ గద్దించింది ఈ మనిషి ఈ నరకాన్ని ఎందుకు సృష్టించుకొంటున్నదో, ఏదీ నిలవదని తెలిసీ ఎందుకు ఆశ పడుతున్నదో జాలిగా అనుకొంటూ పద్మనాభంగారు వెళ్ళిపోయారు తన వాటాలోకి

ఒకనాడు ఉన్నట్టుండి ఊడిపడ్డాడు ఈ కొంప ప్రాకారంలోకి అతన్ని చూసిన పిన్నలూ, పెద్దలూ బిలబిలమంటూ గదుల్లో నుండి బయట కొచ్చి అతని చుట్టూ మూగారు ఆడవారు గది వాకిళ్ళ వద్ద నిలబడి కుశల మడిగారు మగవారి వైపు గంభీరంగా చూస్తూ అన్నాడు రామాచారి

చూడండి, మనిషి దేన్నైనా దూరం చేసుకొని బ్రతుకు సాగించొచ్చు కానీ ఆత్మధైర్యాన్ని పోగొట్టుకోకూడదు. కొన్ని సమయాల్లో పౌరుషం చూపకపోవటమూ అపరాధమే అవుతుంది ఇన్ని మాటలు ఆమె చేత పడుతూ, భయపడుతూ ఎందుకు మీరిట్లా ఈ కొంపనే పట్టుకొని వ్రేళ్ళాడుతున్నారో అర్థం కావటం లేదు కాకపోతే అద్దెలు కాస్త ఎక్కువైనా మీరు భరించలేరా " రామాచారి ఈ ప్రబోదం నింపాదిగా భావి చప్టా మీద కూర్చొని చేస్తున్నపుడే బామ్మగారు బయట నుండి ఊడిపడింది యదార్థానికి రామాచారి తన ఇంటి వైపు పోతుండటం దూరం నుంచి ఆమె గమనించింది వెంబడించింది బయట గోడ వైపు నిలబడి ఈ తతంగమంతా గమనించింది రామాచారి మాటలూ విన్నది

ఈ హఠాత్పరిణామంతో అద్దెదారులంతా బెంబే లెత్తిపోయారు రామాచారి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు దిక్కు తోచనట్టు నిలబడ్డ వాళ్ళందరినీ గమనిస్తూ అంది బామ్మగారు

మీరందరూ ఇంత కాలం నుండీ ఈ ఇంటిని అంటి పెట్టుకొని ఉన్నారు ఏది ఉన్నా లోపించినా సర్దుకొన్నారు నేనన్నవీ సహించారు మౌనంగా నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది పెద్ద ముండను నేను మాత్రం ఎంత కాలం ఉంటాను నేను పోయే లోపల మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఒకటి మాత్రం చేయాలనుకొన్నాను కనిపెట్టి ఉన్నవాళ్ళే కావాల్సిన వాళ్ళంటారు అందుకని మీరుంటున్న వాటాలను మీ పేరనే వ్రాసి రిజిష్టర్ చేయాలనుకొంటున్నాను ఈ మాటలు విన్న మగవాళ్ళు ముందు స్తబ్దులైపోయినా ఆ తర్వాత సంతోషంతో కొట్టుకులాడారు 'లౌక్యం తెలియని పిచ్చి సన్నాసులు అనుకొన్న బామ్మగారూ మనసులో తృప్తి పడింది విరాగి పద్మనాభం గారు మాత్రం శూన్యంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయారు □